

tages fra Havn til Havn paa Island, — uden at Skibet midlertidigen seiler til en anden Havn udenfor Landet — som for Retourreisen til en Havn udenfor Island.

Derfor Passet løses i Island for et Skib, der er hjemmehørende sammesteds, og udgaaer derfra, eller for et Skib, der, efter at være ankommet til Island uden Pas, er blevet befragtet af en der bosat Handlende, gjelder Passet for Skibets Udreise fra Island samt for dets Tilbagereise, til Island, naar denne finder Sted inden 9 Maaneder efter Udreisen. Men udenfor disse Tilfælde, og navnligent naar Førereren af et Skib, som er anløbet Island uden Pas, vil løse dette i det Siemed for egen Regning at kunne drive Handel og udføre en Ladning fra Island, gjelde de Pässe, der løses i Island, kun for de Reiser, som foretages fra Havn til Havn paa Landet og for Skibets Udreise fra Landet.

§ 5.

Islandsske Søpasse erholdes i Indenrigsministeriet, hos de danske Consuler paa de vigtigere Søpladse i Europa og hos Politieovrigheden i de 6 foransførte Havne i Island.

Passene skulle efter Afbenyttelsen tilbageleveres, naar Skibet forlader Island, for endelig at afgaae til Udlandet, til Politieovrigheden paa det Sted i Island, hvorfra Skibet først udklareres, men, naar Skibet gaaer til Danmark eller Hertugdømmerne, til Toldekammeret paa det Sted, hvor Skibet indklarerer, og, forsaavidt Altona vedkommer, til Overpræstdiet.

§ 6.

For et islandsk Søpas, der meddeles noget Skib i Genhold til de i § 4 givne Bestemmelser, bliver der, hvad enten Skibet er indenlandsk eller udenlandsk, og uden Hensyn til om det er ladet eller gaaer i Ballast, eller til Ladningens Indhold, forinden Passets Udlevering, at erlægge en Afgift af 2 Rd. for hver dansk Commercelast af Skibets Drægtighed. Drives der fra Skibet, efter dets Ankomst til Island, Handel umiddelbart med Indbyggerne, skal der derhos, foruden bemeldte Afgift, i den første Havn, som Skibet anløber for at drive saadan Handel, erlægges en Tillægsafgift af 3

Rd. pr. dansk Commercelast af dets Drægtighed; men, ligesom denne Tillægsafgift ikke bliver at erlægge, naar hele Ladningen sælges til de i Landet bosatte faste Kjøbmænd eller Commissionairer, saaledes skal den ei heller svares af de i Island etablerede faste Handlende, der fra deres Etablissementer lade Vare føre til andre autoriserede Steder og der drive Handel fra Skib directe med Indbyggerne, ligesaaalidt som af de Skibe, der i Ballast gaae til Island for der at tilforhandle sig Heste eller andre levende Creaturer.

Døvrigt bortfalder det tidligere bestemte Pasgebyr, den hidtil paabudne Udførselsrecognition af islandskte Varer, og den hidtil erlagte Afgift af Skibe, der føre Varer fra Island til Udlandet.

§ 7.

For saavidt Skibet tilhører en Stat, hvori danske Skibe eller disse's Ladninger ere underkastede højere Afgifter, end om de hørte hjemme i Staten selv, bestemmer Kongen, om og hvorvidt der, foruden den i § 6 nævnte Afgift, skal til Statskassen svares en yderligere Afgift.

§ 8.

Enhver Fremmed, som fra fremmed Sted gjør Handelsreiser til Island, skal, foruden islandsk Søpas, være forsynet med en Varefortegnelse, som nøagtigen angiver Ladningens Indhold, og hvis Rigtighed skal være attesteret af den danske Consul, eller, hvor ingen Consul er, af Dyrigheden paa Stedet, ligesom og med behørig Bevise for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet afseiler, eller blandt Mandskabet, hvilke Bevisers Rigtighed ligeledes skal være attesteret af den danske Consul eller Dyrighed paa Stedet. For hver Klasse af disse Attestationer, saavel som for den i § 4 ommeldte Attestation, tilkommer der den danske Consul 6 Rd. pr. dansk Commercelast af Skibets Drægtighed. En saadan Varefortegnelse skulle ligeledes de Skibe medbringe, der i Genhold til denne Lovs § 2 ville drive Handel med de af samme til Island opførte Varer.

For Skibe, som fra indenlandsk Toldested